

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu **A., s. r. o., S.**, IČO: X., **na odvolanie úpadcu** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. októbra 2011 č. k. 39K 2/2003-Ga-861, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. októbra 2011 č. k. 39K 2/2003-Ga-861 súd návrh úpadcu na zrušenie konkurzu podľa ust. § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/91 Zb. o konkurze a vyrovnaní zamietol.

V odôvodnení uviedol, že návrhom zo dňa 20. decembra 2010, doručeným súdu 10. januára 2011 navrhol úpadca, aby súd zrušil konkurz na majetok úpadcu podľa ust. § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 328/91 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“) pretože zistil, že nie sú predpoklady pre konkurz, z dôvodu pretrvávajúcich protiprávných skutočností. K vyhláseniu konkurzu došlo napriek existujúcemu právnemu a ekonomickému stavu, keďže spoločnosť úpadcu nebola nikdy v predĺžení, ani v úpadku a po celú dobu vykazovala aktívne saldo.

Konkurz na úpadcu bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 02. júla 2003 sp. zn. 39K 2/2003-Ga, právoplatným dňom 18. februára 2004. Dôvody a predpoklady pre konkurzné konanie boli potvrdené rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obo 294/03 zo dňa 16. decembra 2003. Okrem toho Najvyšší súd Slovenskej republiky dvakrát riešil námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi

s konštatovaním, že ani pri vyhlásení konkurzu, ani pri vedení konania nedošlo k porušeniu zákona ani iných právnych skutočností.

Konkurzné konanie je t. č. v štádiu schválenia konečnej správy o speňažovaní majetku a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu (právoplatné dňa 31.mája 2010). Správca konkurznej podstaty na základe konečnej správy pripravuje návrh rozvrhového uznesenia, realizácii ktorého bráni doposiaľ neukončené súdne konanie na Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky o určenie pravosti pohľadávky vo výške 815 624,33 eur. Po vypracovaní rozvrhového uznesenia a jeho úplnom splnení súd konkurz uznesením zruší, a to na základe splnenia rozvrhového uznesenia.

Súd sa zaoberal návrhom úpadcu na zrušenie konkurzu a zistil, že tu nie sú splnené zákonom predpokladané podmienky pre vydanie rozhodnutia na zrušenie konkurzu z dôvodov neexistujúcich predpokladov pre konkurz. Súd nezistil, že tu nie sú predpoklady pre konkurz v zmysle návrhu.

Proti tomuto uzneseniu sa odvolal úpadca a žiadal aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zrušil resp. zmenil tak, že návrhu na zrušenie konkurzu vyhovie.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že je zrejmé, že súd prvého stupňa sa okolnosťami právnej argumentácie a dovoľnosti začatia konkurzného konania v tejto veci vôbec dosiaľ nezaoberal. Poukázal na skutočnosti z napadnutého uznesenia a s toho vyplývajúce nerovnoprávne postavenie úpadcu ako procesnej strany ako v súdnom aj správnom konaní.

Vo svojom odvolaní odkázal, na skutočnosti uvedené v návrhu na zrušenie konkurzu, v ktorom, okrem iného uviedol, že podľa informácie od SKP, je hodnota úpadcovho majetku ku dňu vyhlásenia konkurzu 172 125 146 Sk. V zápisnici z prieskumného pojednávania sa uvádza, že úpadca má záväzky voči firme DRUKOS, a. s., vo výške 144 480 587 Sk, ktorých zaplataenia však tento veriteľ nevyžaduje, takže je úpadca v aktívnom salde 39 614 869 Sk voči svojim dodávateľom, a preto nemôže byť a ani nikdy nebol v úpadku. Voči žiadateľom sa nikdy stať nemohol a ani nestal ich dlžníkom a oni voči nemu veriteľom, nakoľko medzi nimi nemohol vzniknúť obchodno-záväzkový vzťah, ak oni ako členovia BDV družstva alebo akcionári DRUKOS-u a. s., do týchto svojich firiem zo svojej iniciatívy vložili navýšenie pôvodného členského podielu vo svojom družstve alebo hodnoty svojej

akcie, ktorú stále vlastní. Ak teda medzi týmito firmami a úpadcom v súvislosti s inkasom a vyplácaním nimi vystavených cenných papierov vznikol nejaký právny vzťah, určite to nebol vzťah záväzkový, ale iný obchodný vzťah, na ktorý sa ZKV nevzťahuje, čo stanovuje aj § 1 ods. 2 ZKV, ktorý je založený iba ne existencii dlhšie trvajúcej neschopnosti plniť svoje splatné záväzky.

Ďalej uviedol, že už v priebehu podnikania si zabezpečil dostatočné finančné garancie vo výške na možné riziká. Úpadca bol výborne fungujúcou leasingovou spoločnosťou na predaj osobných aut, takže si nevie predstaviť, z čoho mohol vzniknúť úpadok v jeho hospodárení. V závere poukázal na niektoré skutočnosti týkajúce sa spoločnosti Drukos, a. s.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v medziach dôvodov odvolania a dospel k záveru, že odvolanie úpadcu nie je dôvodné.

Podaním zo dňa 20. decembra 2010, doručeným súdu 10. januára 2011 a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“) úpadca navrhol zrušiť konkurz, ktorý bol na jeho majetok vyhlásený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 39K 2/2003-58zo dňa 02. júla 2003.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal zo zistenia, že úpadca navrhol zrušiť konkurz vyhlásený na jeho majetok podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV z dôvodov, že úpadca nebol ku dňu vyhlásenia konkurzu a ani teraz nie je v predĺžení, je platobne schopný. Súd prvého stupňa návrh úpadcu na zrušenie konkurzu zamietol z dôvodov, že nie sú splnené dve základné podmienky pre zrušenie konkurzu, a to neexistencia aspoň dvoch veriteľov úpadcu a neexistencia úpadku vo forme platobnej neschopnosti.

Podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV, súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, ak zistí, že nie sú predpoklady pre konkurz. Za predpoklady pre konkurz je treba považovať najmä existenciu úpadku, vrátane existencie viacerých veriteľov, voči ktorým má dlžník záväzky po lehote splatnosti a súčasne nie je schopný tieto záväzky plniť (§ 1 ods. 2 a 3). Nie je sporné, že odvolateľ (úpadca) sa domáha zrušenia konkurzu s argumentáciou, že tu nie sú predpoklady pre konkurz. Takéto rozhodnutie však prichádza do úvahy, len pokiaľ po vyhlásení konkurzu bude zistené, že úpadca v úpadku nie je. Takáto situácia tu však nenastala, pretože je nesporné, že svoje

pohľadávky voči úpadcovi prihlásilo viacero veriteľov takže absenciu úpadku nemožno mať za zistenú.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že po rozhodnutí súdu dňa 01. júna 2004 sa uskutočnilo prieskumné pojednávanie. Do prieskumného pojednávania sa prihlásilo celkom 480 veriteľov s uplatnenou sumou 229 503 516 Sk, pričom z predloženej konečnej správy vyplýva, že suma určená na uspokojenie ostatných veriteľov je vo výške 1 078 991,06 eur (32 505 684,67 Sk). Nesúhlas úpadcu s prihlásenými pohľadávkami pritom nemá v zmysle ust. § 23 ods. 1 ZKV pre ich zistenie v konkurze žiadny význam. Súd pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie konkurzu pritom nemôže predbežne posudzovať pravosť riadne prihlásených pohľadávok, pretože takéto oprávnenie zákon (§ 23, 24 ZKV) zveruje len správcovi konkurznej podstaty a ostatným konkurzným veriteľom a v prípade popretia pohľadávok v prieskumnom konaní tiež súdu, ktorý o dôvodnosti popretia bude rozhodovať v incidenčnom konaní. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade nie sú dané podmienky pre zrušenie konkurzu podľa § 44 ods. 1 písm. a/ ZKV. Na tomto závere nemôže za situácie, keď bol konkurz vyhlásený z dôvodu insolventie, nič zmeniť ani úpadcovo tvrdenie o výške jeho majetku.

Na základe uvedeného sa odvolací súd sa stotožnil v plnom rozsahu s rozhodnutím súdu prvého stupňa a podľa § 219 ods. 1,2 O. s. p. ho ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 31. januára 2012

Mgr. Ľubomíra Kúdelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková